

deSingel

Internationale Kunstcampus

MUZIEK

BLAUWE ZAAL
GROTE PODIA

**BACH CONCENTUS
OLV. EWALD DEMEYERE
DO 8 SEP 2011**

2011-2012 BAROK INSTRUMENTAAL

**BACH CONCENTUS
OLV. EWALD DEMEYERE
DO 8 SEP 2011**

AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN
WO 26 OKT 2011

BRECON BAROQUE OLV. RACHEL PODGER
ZA 26 NOV 2011

inleiding **Jan Devlieger / 19.15 uur / blauwe foyer**

begin **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.40 uur**
einde omstreeks **21.45 uur**

teksten programmaboekje **Jan Devlieger**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

BACH CONCENTUS

EWALD DEMEYERE

 muzikale leiding & klavecimbel

JOHANN CHRISTOPH FRIEDRICH BACH (1732-1795)

Symfonie in Es voor twee hobo's, twee hoorns, strijkers en basso continuo, HWI/10 12'

Allegro
Andante assai
Allegro assai

WILHELM FRIEDEMANN BACH (1710-1784)

Symfonie in F voor strijkers en basso continuo, BRC2/F67 13'

Vivace
Andante
Allegro
Menuetto 1 & 2

JOHANN CHRISTOPH FRIEDRICH BACH

Symfonie in d voor strijkers en basso continuo, HWI/3 9'

Allegro assai
Andante amoroso con sordini
Allegro

PAUZE

JOHANN CHRISTIAN BACH (1735-1782)

Symfonie in Es voor twee hobo's, twee hoorns, strijkers en basso continuo, opus 6 nr 3 11'

Allegro con brio
Andante
Allegro assai

CARL PHILIPP EMANUEL BACH (1714-1788)

Symfonie in e voor strijkers en basso continuo, H653/W178 11'

Allegro assai
Andante moderato
Allegro

JOHANN CHRISTIAN BACH

Symfonie in g voor twee hobo's, twee hoorns, strijkers en basso continuo, opus 6 nr 6 14'

Allegro
Andante
Allegro molto

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER, Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

VROEGE SYMFONIEËN VAN BACHS ZONEN

In de schaduw van vader Bach

Johann Sebastian Bach (Eisenach 1685 - Leipzig 1750) voorstellen, is anno 2011 meestal overbodig. Johann Sebastians talentvolle zonen situeren is meestal wel nog nodig.

Naast Johann Sebastian en zonen zijn er trouwens nog heel wat Bachs. Vanaf de 16e tot en met het begin van de 19e eeuw, voorzag de Bachfamilie ons van zo'n 85 muzikanten van allerlei slag: van violisten of stadsmusici tot hofmusici, organisten, cantors en componisten. Wilhelm Friedemann, Carl Philipp Emanuel, Johann Christoph Friedrich en Johann Christian blijven heden wat in de schaduw staan van hun vader. Gezien hun over het algemeen uitermate kwaliteitsvolle muziek, krijgen ze niet altijd de aandacht die ze verdienen. Een belangrijke reden hiervoor is de romantische verafgoding, ontstaan in de 19e eeuw, met vaak halve waarheden en pertinente onwaarheden, waarbij de muziekstijl van Johann Sebastian - in zijn tijd trouwens als passé en te geleerd omschreven - als enige maatstaf wordt genomen voor alle andere componisten van zijn generatie en de daaropvolgende generatie.

Tijdgenoten, zonen en componisten uit het derde kwart van de 18e eeuw krijgen meestal geen eerlijke kans, omdat ze vaak louter worden beoordeeld op de intellectuele en structurele aspecten, waar vader Bach dé absolute grootmeester in is. Deze eigenschappen zijn trouwens niet representatief voor de barok en zeker niet voor de vroeg-klassiek. Er zijn uiteraard ook kwaliteiten op andere vlakken die ook heel waardevol kunnen zijn, waar gewoonweg geen of nauwelijks aandacht aan wordt besteed. Hierdoor krijgen ze vaak geen kans in het huidige muziekleven en -circuit. Verder blijkt ook de vroeg-klassiek, grosso modo het derde kwart van de 18e eeuw, een moeilijk te definiëren periode, waarbij we eerder moeten spreken van een amalgaam van muziekstijlen. Deze periode wordt vaak ten onrechte onderschat en beschouwd als een uitloper van de barok, een overgangperiode met een premature muziekstijl - vandaar ook de term 'pre-klassiek'.

In het programmaboek van het Festival van Vlaanderen, anno 1986, verscheen een boeiend artikel geschreven door musicoloog Florian Heyerick met als titel: 'Zonen van Bach: vaders van Beethoven'. Nu, 25 jaar na dit

statement, is er veel veranderd. Echter niet in die mate dat Bachs zonen en tijdgenoten momenteel de aandacht krijgen die ze verdienen. De vroeg-klassiek is niet alleen een scharnierperiode tussen barok en klassiek, maar tevens ook een voorbode tot de romantiek. Bij Carl Philipp kunnen we terecht spreken over 'pre-romantiek', een soort visionair denken binnen een barokke setting. Zo is het niet te verwonderen dat Beethoven een grote fan was van de muziek van Emanuel Bach. Carl Philipps traktaat 'Versuch über die wahre Art das Clavier zu spielen', was voor hem zijn bijbel. Beethoven roemde hem om zijn grote individuele expressie, verbeeldingskracht en unconventionalisme.

De Verlichting, de vroeg-klassieke stijl en symfonie

In de 18e eeuw voltrok zich een fundamentele verandering in het denken dat een invloed uitoefende op zowat alle aspecten van het leven. Deze omwenteling wordt omschreven met de term Verlichting (Aufklärung). Kort samengevat is het een beweging van verzet tegen het bovennatuurlijke van religie en kerk, autoriteit, de privileges van de aristocratie en voor het natuurlijke, het empirisch denken en de macht van de rede, gelijkberechtiging en algemene ontwikkeling voor iedereen.

De aangeboren gevoelens en vermogens van de mens komen stilaan centraal te staan en bepalen zijn handelen. De wetenschappelijke ontdekkingen leidden tot het begin van de industriële revolutie en gingen hand in hand met de opkomst van de burgerij. Dit laatste zal ook ondermeer de Franse revolutie en de onafhankelijkheid van Amerika tot gevolg hebben. Ook in de kunsten en de muziek zijn er duidelijke tendensen.

Bij J.S. Bach staat muziek nog ten dienste en in teken van God. Muziek is niet louter een genotsmiddel, maar draagt bij tot het verwezenlijken van de goddelijke wereldorde, waarbij een contrapuntische schrijfwijze, het ordenen van verschillende klanken en melodieën, hierbij het summum betekent.

Als reactie op de complexiteit van de 'geleerde stijl' van de 'oude Bach' ontwikkelde zich onder invloed van de verlichtingsethiek de 'galante stijl', waarbij de melodie op de voorgrond treedt en ondersteund wordt door de harmonie. De typische voortspinningstechniek uit de barok moet wijken voor een melodieopbouw met langere en overzichtelijke frases. Het is een eenvoudige en natuurlijke stijl die de luisteraar vooral wil behagen (zie Voltaire en Burney).

Naast de 'galante stijl' zijn er nog andere stijlen die simultaan ageren. De vroeg-klassieke stijl is dus een bundeling van verschillende krachten. Een strikte afbakening is vaak niet mogelijk. In de 'Empfindsamkeit' ligt de nadruk op de directe uitdrukking van snel wisselende en contrasterende emoties en gemoedstoestanden. Een gevoelige en subtiele stijl, met heel

Wilhelm Friedemann Bach. Schilderij van W. Weitsch ca. 1760 © Händel-Haus Halle

veel stemmingswisselingen en sfeer. In tegenstelling tot de behaaglijke 'galante stijl', de ingetogen en verfijnde 'Empfindsamkeit', wil de 'Sturm und Drang' de luisteraar onmiddellijk bij de keel grijpen en overtuigen. Het is het grote gebaar met heel veel passie en heftige accenten. Uiteraard is deze stijl meer geschikt voor genres met een grotere bezetting zoals de symfonie, die zich in de vroeg-klassiek als volwaardig genre ging manifesteren. De oorsprong van de symfonie ligt in de ouverture tot de Italiaanse opera, de zogenaamde 'sinfonia'. Geleidelijk aan kwam de 'sinfonia' los van de opera en ontwikkelde zich tot een zelfstandig genre. De driedeligheid van de ouverture tot de opera, met de opeenvolging van snel-langzaam-snel bleef behouden. Al gauw kenden de vroege symfonieën van Sammartini en andere Italiaanse componisten navolging in Duitsland, Oostenrijk en Frankrijk. Vaak werd er een menuet (of scherzo) ingelast tussen het tweede en derde deel.

Leven en werk van Bachs zonen

Wilhelm Friedemann Bach (Weimar 1710 - Berlijn 1784) is de oudste zoon van J.S. Bach uit diens huwelijk met zijn achternicht Maria Barbara Bach. W. Fr. Bach kreeg zijn muzikale opleiding van zijn vader, die voor zijn tiende verjaardag een 'Clavier-Büchlein' samenstelde. Hij bleef als oudste zoon het meest trouw aan de stijl van vader Bach. Wilhelm Friedemann was evenwel zeer wispelturig en leidde een ongelukkig volwassen leven. Hij maakte zich vaak onmogelijk waardoor Carl Philipp brak met hem. De carrière van Wilhelm Friedemann begon nochtans voorspoedig. In 1733 werd hij benoemd tot organist van de Sophiakerk in Dresden. In zijn Dresdense periode schreef hij vele van zijn beste werken, voornamelijk symfonieën, concerto's en klaviermuziek. In 1746 werd hij muziekdirecteur in Halle. Na herhaaldelijke conflicten met het kerkbestuur legde hij in 1764 zijn werk neer. Als zestigjarige verliet hij Halle, maar zag geen kans meer om een vaste betrekking te bekomen. Waar hij ook kwam, overal had men bewondering voor zijn orgelspel, maar steeds achtte men hem te oud en/of te onstabiel voor een vaste positie. In Berlijn gaf hij wat lessen en orgelconcerten, schreef gelegenheidscomposities en verkocht af en toe een manuscript van zijn vader (en ook de huisraad) om te overleven. Zijn werken werden gecatalogeerd door Martin Falck (F) en heel recent verscheen een vernieuwde oevrecatalogus verzorgd door Peter Wollny (BR, Bach-Repertorium, waarbij de orkestwerken bij het BR-nummer ook de letter C krijgen).

De **Symfonie in F, BRC2 / F67** is een van de drie volledig bewaarde en authentieke 'sinfonia's'. Dit orkestwerk, dat 'sinfonia' en orkestsuite met elkaar combineert, ontstond in Dresden en is geschreven voor strijkers en basso continuo. Zoals gedurende zijn hele carrière, switcht Wilhelm Friedemann tussen oud en nieuw. Het eerste deel is geschreven in Franse ouverturestijl met de typisch overgepunten ritmes, waarbij de verrassende

'Das Flötenkonzert bei Friedrich dem Großen', met Carl Philipp Emanuel Bach aan het klavecimbel.
Schilderij van Adolph von Menzel, 1852 © Nationalgalerie Preußischer Kulturbesitz Berlin

harmonische wendingen, ritmische diversiteit en plotse orgelpunten, typische eigenschappen zijn van de 'Empfindsamkeit'. Het tweede deel, 'Andante' is eerder barok dan vroeg-klassiek te noemen. Het daaropvolgende Italiaanse 'Allegro' bewandelt wel de klassieke stijl, met inbegrip van een compacte sonatevorm en mooi uitgebalanceerde muzikale frases. Dit derde deel is niet het laatste deel, want een menuettenpaar (ABA') - dat eerder thuishoort in een barokke orkestsuite - besluit dit orkestwerk. Deze Händeliaanse menuetten zijn driestemmig (viool, altviool en becijferde bas) met zinnen van 8 en 16 maten. Het eerste menuet (A) staat in de hoofdtoonaard F en het tweede menuet staat in de gelijknamige toonaard f (B). Zoals gebruikelijk volgt een da capo van het eerste menuet zonder herhaling (A').

Carl Philipp Emanuel Bach (Weimar 1714 - Hamburg 1788) is de tweede oudste zoon van Johann Sebastian, uit diens huwelijk met Maria Barbara Bach. Zijn muzikale opleiding kreeg hij van zijn vader. Vanaf 1740 tot 1767 was hij werkzaam als hofmusicus en -klavecijnist bij Frederik de Grote te Berlijn. In 1767 volgde hij zijn doopvader Georg Philipp Telemann - waar hij ook gedeeltelijk zijn naam aan dankt - op als muziekdirecteur en cantor van de Hanzestad Hamburg. Carl Philipps composities kunnen we opsplitsen in een Berlijnse en Hamburgse periode. Er zijn ook duidelijke andere prioriteiten in beide periodes. In Berlijn is er duidelijke dominantie van wereldlijke instrumentale muziek, waarbij Carl Phillip min of meer zijn eigen stijl kan ontwikkelen, terwijl hij in Hamburg - hij was verantwoordelijk voor de muziekvoorziening van maar liefst vijf kerken - uiteraard meer religieuze vocale muziek moest produceren. De werkdruk was soms zo groot dat hij vaak ook eerder gecomponeerde muziek hergebruikte en een nieuwe oriëntering gaf, wat in de 18e eeuw zeker niet ongebruikelijk of minderwaardig was. Carl Philipp is de componist bij uitstek die, door zijn grote verbeeldingskracht en individuele expressie een voorbode is van de romantiek. Er zijn twee nummeringen van het oeuvre van Carl Philipp: de Wotquenne-nummering (W) uit 1905 samengesteld door de Belgische musicoloog Alfred Wotquenne en de vernieuwde Helm-nummering uit 1989 (naar Eugene Helm).

De **Symfonie in e, H653 / W178** is een van de negen Berlijnse symfonieën (1756) - naast tien symfonieën die C. Ph. E. Bach schreef in Hamburg. Van deze symfonie met twee hobo's, twee hoorns en twee fluiten bestaat ook een versie zonder blazers (H652/W177), welke als enige van zijn symfonieën werd gepubliceerd tijdens zijn leven (Neurenberg, 1759). De Symfonie in e werd bijzonder goed onthaald bij Hasse en andere tijdgenoten. Verschillende elementen wijzen op de invloed van zijn vader, zijn doopvader (Telemann) en ook Vivaldi. Zo houdt het lange en ernstige openingsdeel het midden tussen een sonatevorm en een ritornelstructuur

Johann Christoph Friedrich Bach. Schilderij van G.D. Matthieu © Deutsche Staatsbibliothek Berlin

(Vivaldi). De doorwerking (middendeel van een sonatevorm) omvat meer dan een derde van dit deel. C. Ph. E. Bach kent in de uitwerking van vrije improvisatorische passages en doorwerkingen zijn gelijke niet tot Haydn en zelfs Beethoven. Hij kan hier zijn rijke verbeeldingskracht en creativiteit ten volle tot ontplooiing brengen. In deze symfonie kan men zeker spreken van een sonatevorm, maar ze doet evenzeer denken aan een ritornelstructuur. In de reëxpositie horen we inderdaad de herneming van het eerste en tweede thema in de hoofdtoonaard, maar door zijn brugfunctie naar het tweede deel - bovendien aangepast en versierd (normaliter ongewijzigd afgezien van de toonaard van het tweede thema) - wordt dit niet als dusdanig ervaren. In het tweede deel, geschreven in de paralleltoonaard G, staat vooral de melodische lijn centraal, terwijl in het derde deel de nadruk ligt op danselementen.

Johann Christoph Friedrich Bach (Leipzig 1732 - Bückeburg 1795) is de tweede jongste en minst gekende (maar niet onbelangrijke) zoon van vader Bach uit diens huwelijk met Anna Magdalena Wülcken (Maria Barbara Bach stierf in 1720). Hij ontving zijn eerste lessen van Johann Sebastian en kwam reeds in 1750 als kamermusicus naar Bückeburg, waar hij in 1758 of 1759 werd aangesteld als concert- en hofkapelmeester. Johann Christophs zoon Wilhelm Friederich Ernst (1759-1845) is de enige kleinzoon van Johann Sebastian met enige betekenis op compositorisch vlak. Toen deze jonge telg uit dit roemrijke geslacht achttien werd, vond zijn vader het nodig om zijn muzikale opleiding verder te zetten bij Carl Philipp in Hamburg en daarna voor een langere periode bij Johann Christian in Londen. Hier kocht vader Friedrich een pianoforte voor zichzelf en heel wat nieuwe muziek - werd een vurig aanhanger van Mozart - en keerde na enkele weken terug naar Bückeburg, Wilhelm Friederich Ernst in goede handen achterlatend bij Johann Christian.

De symfonieën van Johann Christoph Friedrich, HW (nummering naar Hansdieter Wohlfarth) I/1-20 zijn voor meer dan de helft verloren geraakt tijdens de Tweede Wereldoorlog. De overgebleven symfonieën bevestigen het beeld van een uitstekende componist, die zich op een persoonlijke manier de toenmalige stijlen eigen maakte, maar zelf niet de drang voelde om een groot innovator te zijn. De **Symfonie HWI/3** in d voor strijkers en basso continuo, bestaat uit een 'Allegro' waarbij vooral het beginthema, de motivische werking en de tremolo's in de bas opvallen. Het daaropvolgende 'Andante amoroso con sordini' is geheel in de stijl van de 'Empfindsamkeit', naïef en sentimenteel. Een Italiaans aandoend 'Allegro Assai', qua vorm een 'Bourrée', sluit dit orkestwerk af dat algemeen gesproken nog sterk aanleunt bij de orkestsuite en concerto uit de barok. De **Symfonie HWI/10 in Es** voor twee hobo's, twee hoorns, strijkers en basso continuo verleent ons, met zijn dynamische contrasten in het openingsdeel, in

Johann Christian Bach. Schilderij van Thomas Gainsborough ca. 1776
© Civico Museo Bibliografico Musicale Bologna

grotere mate dan HWI/3 een symfonisch gevoel, waarbij de hobo's vaak een zelfstandige en belangrijke partij krijgen toebedeeld. Na een gevoel van 'Andante assai' in de paralleltoonaard c (hobo's tacet), sluit een 'Allegro assai' deze symfonie af. In dit derde deel participeren hobo's en ook de hoorns gretig. De gesyncopeerde ritmes van het beginthema spelen in dit deel een voorname rol. Vertragingen maken de harmonie spannender. Ook opvallend is de dalende chromatiek in de bas en de kleurrijke orkestratie die dit deel heel veel glans geven.

Johann Christian Bach (Leipzig 1735 - Londen 1782) is de jongste zoon van Johann Sebastian en stamt uit diens huwelijk met Anna Magdalena Wilcke. Na de dood van zijn vader kreeg Johann Christian les van Carl Philipp Emanuel te Berlijn. In tegenstelling tot zijn broer (Johann Christoph Friedrich) en halfbroers (Wilhelm Friedemann en Carl Philipp Emanuel), die allen hoofdzakelijk in Duitsland gestudeerd en gewerkt hebben, trok Johann Christian in 1756 naar Italië. Hij studeerde bij de belangrijke theoreticus Padre Martini in Bologna. In Milaan bekeerde Johann Christian zich tot het rooms-katholicisme en componeerde vervolgens veel religieuze muziek, maar ook enkele succesvolle opera's. In 1762 vestigde hij zich in Londen waar hij tot aan zijn dood verbleef. Vanaf 1764 organiseerde hij samen met de gambist en componist Carl Friedrich Abel de Bach-Abel-Concerten, die deel uitmaakten van het openbare concertleven. In datzelfde jaar 1764 was hij even de mentor van de achtjarige Mozart. Er ontstond een wederzijdse bewondering. Heel wat muziek van de jonge Mozart lijkt trouwens op het werk van J. Chr. Bach. Denk ook aan de orkestbegeleidingen die Mozart schreef als hommage bij drie klaviersonates van J. Chr. Bach (KV107). Hiermee werkte hij deze klaviersonates om tot klavierconcerten - een ideale manier om zich J. Chr. Bachs stijl eigen te maken. Zo is het ook paradoxaal om de symfonieën van J. Chr. Bach 'Mozartiaans' te noemen - wat vaak gebeurt - vermits het eigenlijk andersom is.

Algemeen kunnen we stellen dat uitgerekend de jongste zoon van J.S. Bach de grootste pleitbezorger is van een pure klassieke en evenwichtige stijl. De Symfonieën opus 6, voor twee hobo's, twee hoorns, strijkers en basso continuo schreef Johann Christian te Londen, vermoedelijk in 1770. De **Symfonie opus 6 nr 3 in Es** is een werk met drie vrij korte delen in de 'galante stijl'. Niettegenstaande dat Johann Christians muziek inderdaad meestal een grote gelukzaligheid en luchtigheid tentoonspreidt, is de **Zesde Symfonie** uit dit opusnummer heel wat dramatischer. Het eerste deel is geschreven in g en wijst sterk in de richting van de 'Sturm und Drang'. Het tweede deel is pathetisch en eveneens geschreven in een mineurtoonaard: de subdominanttoonaard c. Het finale derde deel is opnieuw onstuimiger, mede door de grote ritmische stuwkracht.

Bach Concentus

Bach Concentus werd in 2007 opgericht door Ewald Demeyere (artistiek leider) en Giulio D'Alessio. Dit ensemble legt zich zowel toe op het instrumentale als op het vocale barokke en klassieke repertoire, met speciale aandacht voor de Bach-dynastie (Johann Christoph, Johann Bernhard, Johann Sebastian, Wilhelm Friedemann, Carl Philipp Emanuel, Johann Christoph Friedrich en Johan Christian). Hiernaast wordt er ook kwalitatief hoogstaand repertoire van relatief onbekende componisten (Arne, G. Benda, Böhm, Penzel, Platti, Roman,...) of minder bekend werk van bekende componisten (Händel, Mozart, Salieri, Telemann, Vivaldi,...) uitgevoerd. Historische authenticiteit toegepast op alle parameters van de uitvoering is hét handelsmerk van Bach Concentus. Aan de basis van een dergelijke historisch verantwoorde uitvoering ligt een grondig, vergelijkend onderzoek van de diverse bronnen en (moderne) uitgaven, wat een zo 'correct' mogelijke notentekst oplevert. Om het originele klankbeeld en de uitvoeringspraxis van de uit te voeren barok- en klassieke muziek zo dicht mogelijk te benaderen, wordt exclusief een beroep gedaan op het historische instrumentarium, zowel voor strijkers als voor blazers. De vaste kern van Bach Concentus bestaat dan ook uit internationaal gerenommeerde specialisten op het gebied van de authentieke historische uitvoeringspraktijk. Een essentieel aspect van dit historische klankbeeld is de centrale positie van de basso continuo, zowel ruimtelijk als conceptueel; een barokensemble in de 18e eeuw werd geleid vanuit het klavecimbel of orgel (de basso continuo), en niet door een dirigent zoals we dat nu kennen. Bach Concentus wil eveneens de laatste musicologische bevindingen wat betreft authentieke uitvoeringspraktijk omzetten in de praktijk. Bach Concentus realiseerde tot nog toe twee cd-opnamen bij Accent. In maart 2008 verscheen een eerste dubbel-cd met ouvertures van Johann Bernhard Bach en Georg Philipp Telemann. In januari 2010 kwam een nieuwe cd van Bach Concentus uit getiteld 'La Bouffonne', met vocaal en orkestraal werk van Georg Philipp Telemann, geïnspireerd op de commedia dell'arte (met sopraan Dorothee Miels). In het voorjaar van 2012 zal een opname verschijnen met symfonieën van de zonen van Johann Sebastian Bach.

www.bachconcentus.be

Ewald Demeyere

Ewald Demeyere studeerde aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen, waar hij, naast eerste prijzen notenleer, geschreven en praktische harmonie, contrapunt en fuga, een meesterdiploma klavecimbel behaalde bij Jos van Immerseel. Onmiddellijk na zijn studies in 1997 werd hij docent harmonie, contrapunt en fuga aan het Koninklijk Muziekconservatorium Antwerpen. In 2002 volgde hij er Jos van Immerseel op als hoofddocent historisch klavecimbel waarbij hij lesgeeft op de beroemde collectie klavierinstrumenten van het Museum Vleeshuis. In kamermuziekverband

werkt hij onder anderen samen met Barthold, Sigiswald en Wieland Kuijken, en met Paul Dombrecht. Gedurende lange tijd maakte hij deel uit van La Petite Bande (olv. Sigiswald Kuijken) en van Il Fondamento (olv. Paul Dombrecht). Ewald Demeyere realiseerde een groot aantal radio- en televisieopnamen. Tot zijn cd-opnamen als solist of kamermusicus behoren 'Eight Keyboard Sonatas' van Thomas Augustine Arne, 'Sonatas & Fugues' van Wilhelm Friedemann Bach, de sonates voor fluit en klavecimbel van Johann Sebastian Bach (met Barthold Kuijken), 'Johann Sebastian Bach - The Young Virtuoso', de integrale sonates voor fluit en basso continuo van Carl Philipp Emanuel Bach (met Barthold Kuijken), 'Pièces de Clavecin' van Joseph-Hector Fiocco, 'Sonatas' van Domenico Scarlatti en 'Flute Sonatas by the Bach Sons' (met Barthold Kuijken). In 2007 richtte hij het barokorkest Bach Concentus op. Naast klavecijnist en dirigent is Ewald Demeyere ook actief als muziektheoreticus, wat reeds resulteerde in de publicatie van enkele artikels. Hij legt zich vooral toe op de invloed van de muziektheorie uit de barokperiode op de uitvoeringspraktijk, met speciale aandacht voor Johann Sebastian Bach. In 2009 behaalde Ewald Demeyere de graad van Doctor in de Kunsten aan de universiteit van Antwerpen en de Artesis Hogeschool Antwerpen (Associatiefaculteit Kunsten) met het proefschrift 'A Contextual, Text-Critical Analysis of Johann Sebastian Bach's Art of Fugue - Reflections on Performance Practice and Text-Critical Analysis, and the interaction between them'.

BACH CONCENTUS

klavecimbel en muzikale leiding

Ewald Demeyere

viool

Caroline Bayet (aanvoerder)

Annelies Decock

Mika Akiha

Ann Cnop

Maia Silberstein

Prisca Stalmarski

altviool

Kaat De Cock

Manuela Bucher

cello

Ronan Kernoa

Michel Boulanger

violone

Elise Christiaens

hobo

Vinciane Baudhuin

Dymphna Vandenabeele

hoorn

Bart Cypers

Mark De Merlier

BINNENKORT IN DESINGEL

ALEXANDRE THARAUD piano

F COUPERIN Passacaille

Les Ombres errantes

La Triomphante

Le Carillon de Cythère

Tic-Toc-Choc ou les Maillotains

D SCARLATTI Sonates K72, K132, K380, K3, K514, K481, K141

F LISZT Funérailles

F CHOPIN Sonate nr 2 in bes, opus 35

© Marco Borggreve

WO 21 SEP 2011 20 uur / blauwe zaal

INLEIDING Yves Knockaert 19.15 uur / blauwe foyer
€ 22, € 18 basis **€ 18, € 14** -25/65+ **€ 8** -19 jaar

architectuur theater dans muziek

WWW.DESINGEL.BE

T +32 (0)3 248 28 28
DESGUINLEI 25 / B-2018 ANTWERPEN

WORD **FAN** VAN DESINGEL OP **FACEBOOK**

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

hoofdsponsor

mediasponsors

SAE STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

klara
Go
BRA

dS De
Standaard

Knack

CANVAS